

SHREK TÍMEA

DISKURZUSOK

I.

– Esküszök neked, komámasszony, hiába, nem tehetek rulla, de gyűlölöm azt a cselédet!

– De mégis miért?

– Mert egy koszos, utolsó cigány.

– Bagoly mondja.... És te mi vagy? Te sem vagy fehérebb!

– Vicc, ami vicc, de a cigányok között is van különbség! Figyeld meg, hiába a testvérem felesége, a családot össze sem lehet hasonlítani. Miatta még az öcsém is neki kezdett inni.

– Ez a testvéred felesége?

– Bár ne az lenne! Anyuka hiába kérte, hogy ne szűrje össze a levelet ezzel, mégis megszöktette, pedig pénz volt, nem kellett volna nekik ezt csinálni. Mi nem táboros cigányok vagyunk, ezt te is jól tudod, én is dolgozok hivatalos munkahelyen.

– Hányan vagytok testvérek?

– Négyen, ez a legkisebbik öcsém családja, a másik két testvérem oroszba lakik. Hála az Úrnak mindenkinek sikerült az élete, csak ezzel nem tudom mi lett. Szerintem megvarázsolta.

– Jaj, ne beszélj butaságokat, olyan dolgok nem léteznek! Habár a cigányoknál sose tudni.

– Hallod?! A ház ott van a fenekük alatt, gáz, víz bevezetve, oszt ez a bánat-cseléd arra nem képes, hogy a pulya alatt a liberót kicserélje, mikor minden a szájába van? Az ilyen a táborba való!

II.

– Mama! Ugye nem engeded, hogy az anyám elvigyen minket a táborba?

– Drága gyermekem, és mit csináljak vénségemre hat gyerekekkel?

– Mamikám! De engem te neveltél! Hogy fogok én nélküled aludni? Ki fog neked segíteni mosni?

– Nem akarok anyámmal menni!

– Kicsi kincsem, tudod, hogy jobban szeretlek, mint bármelyik unokámat, azért is neveltelek én, és nem anyád, ez meg is látszik, de ezt még apáddal is meg kell beszélni, mert ha ő megy, akkor menned kell neked is.

– Apám iszik, anyám meg egy undorító féreg! Ha te nem akarsz elvállalni, majd megkérem Pisti bátyját, ő biztos nem engedi majd meg, hogy belőlem táboros cigány legyen!

– Katicám, hidd el, ezt én sem fogom hagyni.

III.

– Eredj, pakold össze a lomod! – szólt az anya a kislányhoz.

– De én nem akarom!

– Dehogynem, kötözünk, ezt má megmondtam!

– De én nem akarok a táborban lakni! Én itt maradok az utcában mamával.

– Olyan nincs, jössz oszt kész!

– Anyukám, könyörgöm, hadd maradjak itt mamánál! – kérlete térden állva a tízéves gyermek az anyját.

– Nem!- majd, rúgott egyet az oldalába, ahogyan a kutyaéknak szokták – Takarodj és szedd a lomod!

– Csak arra kérlek, magyarázd el, minek kell nekünk elköltözni?

– Mert itt olyan, mint a csurmában! Be vagyunk zárva és semmit nem szabad csinálni, nagyanyád semmit sem enged.

– De hát anyu! Neked öt pulya mellett nincs mit csinálnod? Vagy mit akarsz még?

– Fogd be a pofád, bánat kölyke! – azzal egy jókora pofont kevert le a lánynak – Olyan vagy, mint nagyanyád, még a beszéded is. Készen vagy mán? Összepakoltál?

– Nem. – válaszolta zokogva.

– Há mé?

– Mert félek.

– Oszt mitű?

– Attól, hogy olyan leszek, mint te.